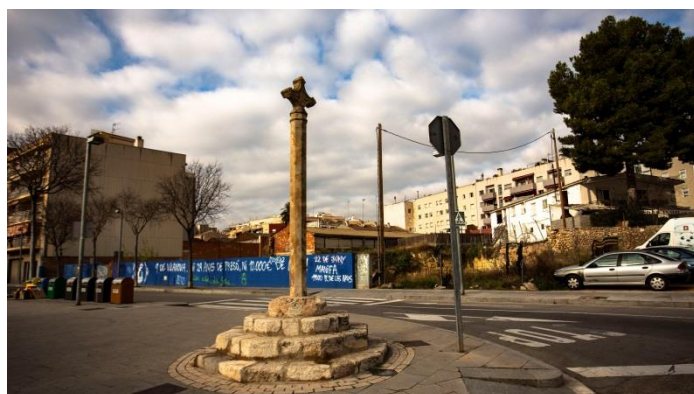

XXXII CAMINADA POPULAR DE VILANOVA I LA GELTRÚ

TORNEM AL DIPÒSIT DE L'AIGUA D'ABRERA

AE TALAIA/CASTELL DE LA GELTRÚ/ CREU DE XIRIVIA/FITA DE
TERME/BOSC DE SOLERS/XORIGUERA/ELS COCONS/DIPÒSIT D'AIGUA
D'ABRERA/BOSC DE SOLERS/CAMÍ VELL DE SOLERS/FITA DE
TERME/RAMBLA PAÏSOS CATALANS/RAMBLA PEP VENTURA/AE TALAIA

Federació d'Entitats
Excursionistes de Catalunya
Federació Catalana d'Alpinisme i Escalada

AJUNTAMENT DE
Vilanova i la Geltrú

SALUTACIÓ DE LA PRESIDENTA

Benvolguts i benvolgudes caminaires,

Un any més, l'últim diumenge del mes de gener l'AE Talaia fa la Caminada Popular de Vilanova.

Aquest any els companys del Grup de Marxes i Caminades ens portaran al dipòsit de l'aigua d'Abrera, en terme de Ribes, caminada que ja es va celebrar ara fa 20 anys, concretament el 30 de gener del 2000. Potser algú de nosaltres ja hi va anar en aquella ocasió, d'altres potser serà la primera caminada en què participa, d'altres potser ja han vingut en altres caminades però no han estat mai al dipòsit de l'aigua.

Probablement molts de nosaltres passarem per algun paratge conegut, però de ben segur que sempre acabes veient aquell detall que abans t'havia passat per alt.

Aquesta caminada està pensada perquè la pugui fer tothom, pares, mares, avis, nens... i passar un matí de diumenge diferent, gaudint d'una activitat que no costa gens i ben agradable.

Així que us animem a fer aquesta caminada i d'altres activitats que organitza l'entitat durant tot l'any.

Bona Caminada!

La Caminada

Anem a !a caminada d'avui repetint aproximadament la de fa 20 anys, la de l'any 2000, que sembla que tindrà quelcom d'especial, si més no pels records de l'anterior, ara fa, com dèiem, 20 anys. Cada vegada és més laboriós organitzar sortides de Vilanova i la Geltrú en direcció a la muntanya, sobretot perquè després de 32 caminades és difícil no coincidir amb d'altres d'anteriors. Per tant hem decidit repetir alguna de les caminades d'anys anteriors i ens hem decidit per anar al dipòsit de l'aigua d'Abrera.

El recorregut d'avui comença davant del local de l'AE Talaia i va a buscar el camí vell de Ribes tot fent un petit recorregut per la Geltrú, cap a les rambles de Sant Jordi i dels Països Catalans, per sortir de Vilanova pel polígon de Santa Magdalena en direcció a la fita de Terme. Posteriorment, per la part baixa del bosc de Solers, ens dirigirem cap a la masia de Xoriguera, passarem pels Cocons i d'aquí farem cap al dipòsit de l'aigua. De retorn passarem a frec de la carretera vella a Sant Pere de Ribes, sense tocar-la en cap moment, travessarem el bosc de Solers i tornarem pel camí vell de Ribes cap a la fita de Terme, novament les rambles de Països Catalans i Pep Ventura per arribar de nou al local de la Talaia.

És una caminada planera, apta per a tothom. Només es puja fins a poc més de cent metres en un punt a tocar la carretera de Ribes. L'equip que l'ha preparat ha respectat l'itinerari d'ara fa 20 anys, però amb petites modificacions.

La Creu d'en Xirivia

A partir del 1856 es comencen a veure documents que porten el nom de creu d'en Xirivia, renom o motiu d'un pagès que es deia Gabriel Torrents àlies "Xaravia», això ja l'any 1725. Als seus descendents, Damià, Joan i Josep, tant els hi deien "Xarabia", com "Xaravia", o «Xeravia", el primer dels quals, l'any 1739, tenia dues terres en el corral del Padró i una tercera en el molí de vent de La Geltrú, peces immediates a la creu que tenim davant i d'aquí el nom que aquesta adquirí. L'any 1757 es té notícia d'Isidre Torrents "Xaravia", i més tard, el 1818, Isidre "Chirivia" i Damià "Xarabia" declaraven per les mateixes terres dels seus avantpassats, limitant amb el camí de Santa Magdalena i amb el camí de Vilanoveta, aquest darrer, és el camí que agafarem. Segons sembla, la creu va ésser desmuntada l'any 1934 i tornada a reconstruir el 1944. Actualment, i després d'una nova restauració cap als inicis del mil·lenni, està situada uns metres més enllà del seu emplaçament original.

Nous llocs

Un cop passada la creu d'en Xirivia ens veiem obligats a recórrer tot de llocs nous, ja que el camí vell que sortia de la creu avui ha desaparegut. Anem per la Rambla Sant Jordi en direcció a muntanya deixant a la nostra esquerra la comissaria dels Mossos i la torre d'en Plats i Olles. A continuació podem veure a la nostra dreta les instal·lacions del camp de futbol dels Alumnes Obrers de nova construcció i tot seguit agafem la Rambla dels Països Catalans i el camí vell de Ribes, passant per la fita de Terme.

Camí de Xoriguera

Agafem la carrerada en direcció a muntanya. El camí és carreter fins a les entrades dels camps de conreu. A partir d'aquí, el sòl és més herbós i puja suaument pel costat de vinyes tancades per marges centenaris. De tant en tant trobem rocallissos fressats pels carros que hi passaven, la qual cosa demostra que era molt freqüentat. A la dreta s'albira el polígon industrial de Vilanoveta i a l'esquerra resten uns garrofers molt vells. Després de passar pel davant d'una darrera portalada i fer un revolt, podem observar una de les poques barraques de pedra seca i planta quadrada que queden. S'arriba altra volta al camí vell de Ribes, que des de la ronda d'Europa fins aquí és actualment impracticable. Anem cap a llevant per aquest camí mil·lenari i ara deixat del tot, seguint paral·lels a la variant, culpable de l'abandonament de més d'un camí i que ens fa caminar forçosament pel costat de la brogida dels cotxes. Deixada la fita de terme, a la dreta resta tallat el camí de Vilanoveta a Carro. El camí alternatiu ens dirigeix a un pont sota la variant, túnel que també és el pas del torrent de Solers.

Sortim a una vinya i ens dirigim cap a la part baixa del bosc de Solers, que travessem, i fem cap al camí que ens portarà, un cop passat per sota Can Mironet, cap a Xoriguera i els Cocons per, posteriorment i per dins del bosc, arribar així a la cota més alta de la caminada, poc més d'un centenar de metres sobre el nivell del mar, lloc d'assentament del dipòsit de l'aigua d'Abrera.

Masia de Xoriguera

Es tracta d'un casal aïllat de [planta basilical](#) i tres crugies. Consta de planta baixa, pis i [golfes](#) i té la coberta a dues vessants amb el carener perpendicular a la façana. El portal d'accés, d'[arc de mig_punt adovellat](#), queda cobert per un [porxo](#) avançat amb pilars ceràmics, amb la part superior habilitada com a balcó. A ambdues cantonades del balcó hi ha una [tribuna](#) circular amb columnes salomòniques ceràmiques i coberta amb volta esfèrica. La crugia

orientada a garbí presenta una torre mirador de planta quadrangular i quatre nivells d'alçat, amb coberta a quatre vessants de ceràmica vidriada. Cadascun dels nivells de la torre té finestres d'arc mixtilini ceràmic, agrupades en tres al quart pis. A les façanes de garbí i xaloc, entre el tercer i el quart pis, hi trobem un [rellotge de sol](#). Entre les [mènsoles](#) que suporten del [ràfec](#) hi ha petits òculs circulars intercalats.

La masia de Xoriguera està documentada des del segle XIII, quan pertanyia a Arnau de Xoriguera, síndic de Ribes. Entre els segles XVI i XVII va pertànyer als Puig de Xoriguera, i més endavant als Mironet. Al cadastre de l'any 1717 n'era propietari Emanuel Giralt i [masover](#) Jaume Artigas, mentre que l'any 1764 ja hi figura un tal Joan Miró de Munxuriguera. Més endavant, tal com consta en el llibre d'Apeo de l'any 1847, pertanyia a Antoni Giralt. Al principi del segle XX la va adquirir la família Soler de Vilanova i la Geltrú, que va construir sobre la masia antiga un casal [modernista](#).

Els Cocons

Masia situada a garbí del nucli de Ribes, a tocar de l'autopista C-32. És un edifici aïllat de planta rectangular i tres crugies. Consta de planta baixa, pis i golfes, i té la coberta a dues vessants amb el carener paral·lel a la façana. El portal d'accés es troba centrat en el frontis i és d'arc escarser arrebossat, com ho és la finestra del costat. A l'altra banda hi ha un portal més antic d'arc ceràmic i brancals de pedra carejada, que ha estat habilitat com a finestra. Algunes fonts indiquen que el Manso de Cocons està documentat des del segle XIII. Al cadastre de l'any 1716-17 s'anomena un tal Emanuel Sole dels Cucons. Més endavant, tal com consta en el llibre d'Apeo de l'any 1847, pertanyia a Christobal Soler.

Dipòsit d'aigua d'Abrera

Arribem a la cota més alta de la caminada, cent nou metres sobre el nivell del mar, lloc d'assentament del dipòsit de l'aigua d'Abrera, grandíós i tapat, tal com manen les normes per a la construcció d'aquest tipus de receptacles d'aigua depurada. Resseguida la tanca fins a la carretera de Ribes, podem veure les instal·lacions de la planta a la nostra dreta i, lamentablement com ara fa 20 anys no ens ha estat possible fer-ne la visita.

L'aigua d'Abrera, una petita explicació

Fins l'any 1998 el 100% de l'aigua subministrada provenia dels seus aqüífers. Actualment es divideix en dos blocs segons la seva procedència: un 94% de l'aigua és de procedència superficial, tractada del riu Llobregat a la planta d'Abrera i el 6% restant ve dels aqüífers soterranis.

Pel que fa a l'aigua d'Abrera, la major part prové dels Pirineus. Aquesta aigua, que cau sobre la serra del Cadí moltes vegades en forma de neu, és recollida pel riu Llobregat, que neix a Castellar de N'Hug.

Des d'aquelles muntanyes l'aigua baixa seguint el riu Llobregat, que va recollint cada vegada més cabals provinents dels vessants que hi desemboquen. A Abrera, hi ha una planta potabilitzadora que tracta part de l'aigua que porta el Llobregat per a fer-la apta per al consum humà. A la planta l'aigua rep tractament per decantació fisicoquímica i filtració sobre arena i carbó i es dessalinitza per reduir les sals que porta. A partir d'allà, una canonada amb un cabal mig de 574 litres per segon, porta l'aigua cap a les comarques de l'Alt Penedès i el Garraf, distribuint-la a 19 municipis, dels quals la ciutat de Vilanova i la Geltrú és el principal usuari.

Camí de tornada

Resseguiu el lloc d'assentament del dipòsit d'aigua i arribem a una cruïlla de camins; aquí ens decantem cap al camí de la dreta, força ample, i que ens porta a l'entrada de la Masia dels Cocons; des d'aquí farem cap a la carretera vella a Sant Pere de Ribes, que resseguirem per la seva esquerra sense tocar-la en cap moment, i sempre per dins del bosc arribarem davant mateix de la porta de la masia de Solers, travessarem l'esplanada i anirem a buscar el camí vell de Solers que resseguirem fins arribar de nou al pont sota la variant per on hem passat durant la primera part de la caminada. Tornem a passar per la fita de terme i fem cap a la Rambla dels Països Catalans, que seguirem fins arribar a la Rambla de Pep Ventura, Plaça Moixiganga, Plaça Casernes, carrer de les Premses, Plaça Pau Casals i carrer del Comerç, per finalitzar davant el local de la Talaia.

Bibliografia

Arxiu/biblioteca de l'AE Talaia

Grup de Marxes i Caminades

XXXII CAMINADA POPULAR DE VILANOVA I LA GELTRÚ

FULL DE RUTA

HORARI	INDRET	INCIDÈNCIA	QMS/QMS ACUM.
09:00	AE TALAIA	SORTIDA	
09:12	CREU DE XIRIVIA		804
9:28	ROTONDA RDA. EUROPA (PP.CC)	POLICIA LOCAL/5'	891/1695
9:41	FITA DE TERME		608/2303
9:54	CRUÏLLA CRTA, DEL CASINO		897/3200
10:04	MASIA XORIGUERA		698/3898
10:12	CRUÏLLA MASIA ELS COCONS	REAGRUPAMENT/5'	557/4455
10:40	DIPÒSIT D'AIGUA D'ABRERA	ESMORZAR/30'	703/5158
11:10	SORTIDA DIPÒSIT D'AIGUA		0
11:28	COSTAT CRTA. VELLA a Ribes		952/6110
11:38	MASIA DE SOLERS		635/6745
12:00	PAS SOTA VARIANT		1492/8237
12:15	FITA DE TERME		581/8818
12:25	ROTONDA RDA. EUROPA (PP.CC)	POLICIA LOCAL/5'	589/9407
12:45	RAMBLA PEP VENTURA		734/10141
13:00	AE TALAIA		837/ 10.978
	TELÈFONS OPERATIUS	Lurdes Campins	636754503
		Ramon Casas	678427502

XXXIIa CAMINADA POPULAR DE VILANOVA I LA GELTRÚ
TORNEM AL DIPÒSIT D'AIGUA D'ABRERA
26 DE GENER DE 2020

ICGC Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya

